

ŞİRKE DÜŞEN İSLAMCILAR

Aydınlık Gazetesi, 9 Ağustos 2011

Yıldırım Koç

Ramazan sohbetlerine devam edelim.

İslamiyette affedilmeyen iki günah, şirke düşmek ve kul hakkı yemektir.

Nisâ Suresinin 48. Ayeti şöyledir: “Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışında kalan (günah)ları ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah’a şirk koşan kimse, şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur.” (Halil Altıntaş ve Muzaffer Şahin Meali, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006).

Elmalılı Hamdi Yazır’ın meali de şöyledir: “Doğrusu Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını ise dilediğine bağışlar. Kim Allah’a ortak koşarsa pek büyük bir cinayeti iftira etmiş olduğunda şüphe yoktur.”

Kuran-ı Kerim’i siyasal amaçlarla tahrif etmek ise herhalde en büyük şirktir.

Türkiye’de bir dönem sağ-sol kavgası, neredeyse iç savaşı yaşandı. Bu kavganın açtığı yaraların izleri günümüzde hâlâ devam ediyor.

Bu kavgayı yaratanlardan bazı İslamcılar şirke düştü; hem de emperyalizme, kul hakkı yiyenlere, zalimlere hizmet ederek. Zülüm karşısında sessiz kalarak ve hatta zulmün hizmetine girerek şeytanlaştılar.

Aşağıda üç ayrı mealde Vakıa Suresinin bazı Ayetlerini aktarıyorum:

İlk meal, Hüseyin Atay ile Yaşar Kutluay tarafından hazırlanmış ve Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından 1973 yılında yayımlanmış (**Kur’an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı – Meal**, Diyanet İşleri Başkanlığı Yay.No. 90, Ankara, 1973): “Kıyamet koptuğunda kimini alçaltacak ve kimini yükseltecek olan o hadisenin yalan olmadığı ortaya çıkacaktır (ayet 1-3). Ey insanlar! Yer sarsıldıkça sarsıldığı, dağlar ufalandıkça ufalanıp da toz duman haline geldiği zaman, siz de üç sınıf olursunuz (ayet 4-7). İyi işler işlediklerini belirtmek için, amel defterleri sağdan verilenler; **ne mutlu o sağcılara!** (ayet 8) Kötülük işlediklerini belirtmek üzere, amel defterleri soldan verilenler; **ne yazık o solculara!** (ayet 9).” ... “Defterleri sağdan verilenler; **ne mutlu o sağcılara**” (ayet 27)... “Defterleri soldan verilenler; **ne yazık o solculara**” (ayet 41)

Mealde Vakıa Suresi’nin diğer Ayetlerinde ise sağcılarının cennette ne güzel bir yaşam sürecekleri, solcuların ise nasıl eziyet görecekları uzun uzun anlatılmaktadır.

Bu dönemde yayımlanan Kuran-ı Kerim meallerinin önemli bir bölümüne bu şekilde “sağcılık” ve “solculuk” kavramları sokulmuştur. Bu kavramların kullanılması yalnızca Vakıa Suresiyle de sınırlı değildir; başka surelerde de vardır.

Halbuki o tarihlerde Besim Atalay’ın meali de vardı. (Doğan Kardeş Matbaacılık, 1965). Bu mealde ilgili ayetler şöyle sunulmuştu: “Olay olduğunda. Onun olduğunu yalanlayan bulunmaz. O kimini alçaltır, kimini de yükseltir! Her bir sarsılıştaki yer sarsıldığında. Dağlar parçalanarak, dağılıp toz olunca. Siz de üçe ayrılınca. Biri uğurlulardır, **ne mutlu uğurlulara!** Biri uğursuzlardır, **ne kötüdür uğursuzlar!**”

Diyanet İşleri Başkanlığı’nın 2006 yılında yayımladığı Kur’an-ı Kerim Meali’ni Halil Altıntaş ve Muzaffer Şahin hazırlamış. Bu mealde tahrifat giderilmiş: “Kesin gerçekleşecek (olan Kıyamet) koptuğu zaman, onun kopuşunu yalanlayacak kimse olmayacaktır (ayet 1-2). Yeryüzü şiddetle sarsıldığı, dağlar parça parça dağılıp saçılmış toz olduğu ve siz de üç sınıf olduğunuz zaman, O, (kimini) yükseltir, (kimini) alçaltır (ayet 3-7). **Ahiret mutluluğuna erenler var ya; ne mutlu kimselerdir!** (ayet 8). **“Kötülüğe batanlara gelince; ne mutsuz kimselerdir!”**

Peki, 12 Eylül 1980 öncesindeki, 1991 yılına kadar süren Soğuk Savaş dönemindeki durum neydi?

Emperyalizm 1991 yılı sonuna kadar süren Soğuk Savaş yıllarında komünizme ve her türlü ilerici, bağımsızlıkçı, anti-emperyalist, özgürlükçü, demokrasi yanlısı harekete karşı mücadelede bazı İslamcıları kullandı. Bu kişiler, büyük şirke düştüler, Kuran-ı Kerim’i siyasal amaçlarla tahrif ettiler. İslam düşünürü olduğunu ileri sürüp böylesine bir şirke düşmeyi neyin karşılığında göze alabildiklerini gerçekten anlayamıyorum. Ancak şirke düşmenin ötesinde Türkiye’ye verdikleri zarar büyük oldu.

60 yıldır bu ülkede yaşayan biri olarak adım gibi biliyorum ki 1950’li, 1960’lı ve 1970’li yıllarda bazı kişiler ellerine Diyanet İşleri Başkanlığı’nın yayını olan ve Hüseyin Atay gibi ünlü bir din adamı tarafından hazırlanmış meali aldılar, bir köy kahvesinde, bir dükkanda, bir evde kendilerini dinleyenlere Vakıa Suresi’ni okudular ve “görmüyor musunuz, Cenab-ı Allah solcuları lanetliyor ve onların cehennemde nasıl eziyet göreceğini anlatıyor; sağcılarını övüyor ve onların cennette nasıl yaşayacaklarını bildiriyor” dediler.

Siz o yıllarda istediğiniz kadar bu kavramların 1789 Fransız Devrimi’nden sonra çıktığını, sağcılığın sermaye yanlılığı, solculuğun emek yanlılığı olduğunu anlatmaya çalışın. Adamın elinde kapı gibi bir belge olurdu. Halkımızı sağcı ve solcu diye bölmede Kuran-ı Kerim’de yapılan bu tahrifat onyıllar boyunca bilinçli bir biçimde kullanıldı.

Eğer 12 Eylül öncesinde binlerce insanımız kardeş kavgası içinde birbirini öldürdüyse, bunun sorumlularından biri, Kuran-ı Kerim’de siyasal amaçlarla tahrifat yaparak, büyük şirke düşerek, Kuran-ı Kerim’e

sağcılığı ve solculuğu sokan Hüseyin Atay ve Yaşar Kutluay ile bu meali yayımlayan Diyanet İşleri Başkanlığı'dır.

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın 2006 yılında bu tahrifatı düzeltmiş olması sevindiricidir. Sayın Halil Altuntaş ve Sayın Muzaffer Şahin'i de kutluyorum.

Öbür dünyaya karışmak haddim değil; ancak bu tahrifatlarla bu dünyada Türkiye'nin kana bulanmasına, kardeşin kardeşe düşman edilmesine, bugün bile emperyalizm ve sermaye yandaşlığının dini görünüm altında yaygınlaştırılmasına katkıda bulunanlar kime, ne zaman, nasıl hesap verecek?